

ת"פ 7003/12/09 - מדינת ישראל נגד אילן דניאל

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 7003-12-09 מדינת ישראל נ' דניאל(אסיר)
בפני כב' השופטת איטה נחמן
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אילן דניאל

09 ינואר 2014

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיכל בן דוד

הנאשם וב"כ עו"ד גיא גור, סנגוריה ציבורית

גזר דין

1. הנאשם הורשע כפי הודייתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה סתם, עבירה על סעיף 379, בחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ניסיון תקיפה סתם, עבירה על סעיף 25+379 בחוק ואיומים, עבירה על סעיף 192 בחוק.
2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 4.12.09 פנה הפקח אורן לוי (להלן: "הפקח") אל הנאשם לאחר שהנאשם התנהג בצורה לא נאותה במועדון ההנדריקס בראשל"צ. בנסיבות אלא דחף הנאשם באמצעות ידיו את הפקח בחזהו. בנוסף, הנאשם הניף את אגרופו לכיוון פניו של הפקח אך לא פגע בו. בהמשך, סירב הנאשם להתלוות אל השוטרים עמית גחלון והמתנדב רועי אברמוביץ' שהוזעקו למקום התפרע בכך שניגח את ראשו במכסה מנוע שהיה במקום.
3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו, הנאשם יודה, יורשע וישלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. בכפוף לתסקיר חיובי, בהעדר פתיחת תיקים חדשים ושיתוף פעולה, תסכים המאשימה לסיום ההליך בענישה צופה פני עתיד וקנס. במידה והתסקיר יהיה שלילי, בהסכמה, יושת על הנאשם 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.
4. בעניינו של הנאשם הוגשו 4 תסקירי מבחן. מתסקיר המבחן שהוגש ביום 3.5.12, עולה כי מגיל צעיר התגלו בתפקודו בעיות התנהגותיות קשות והנאשם אובחן כסובל מבעיות קשב וריכוז. החל מגיל 13

החל הנאשם לצרוך סמים, כאשר ככל שהועמקה התמכרותו כך גברה גם מעורבותו השולית. מעברו והיכרות שירות עמו עולה כי בעבר שולב הנאשם במסגרות גמילה ושיקום שונים אך הלה התנהג במניפולטיביות וניתק את קשריו עם הגורמים המטפלים. מחוות דעת רב בית המדרש שבו לומד הנאשם התרשם שירות המבחן כי הנאשם החל תהליך שינוי משמעותי בכל הנוגע להתנהגותו השולית. כמו כן, הנאשם מטופל המרפאת "היבטים" באמצעות תחליף סם מסוג סבוטקס. בדיקת שתן שמסר במסגרת הטיפול נמצאה נקייה מסמי רחוב כאשר ההתרשמות הינה כי הנאשם משתף פעולה היטב בטיפול. באשר לעבירה, הנאשם לקח אחריות מסוימת על מעשיו אך מסר כי לא היה שרוי בגילופין וכי התנהגותו נבעה מחוסר ידיעתו את תפקידם של המותקפים שכן אלה לא הזדהו בפניו.

לאור האמור, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם במבחן שירות המבחן למשך שנה וחצי.

מתסקיר המבחן שהוגש ביום 1.11.12 נמסר מאם הנאשם כי אינו מרגיש טוב תקופה ארוכה וממעט לצאת את ביתו ועל כן לא הגיע לפגישה בשירות המבחן. לאור כך, חזר בו שירות המבחן מהמלצתו הקודמת.

מתסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 14.2.13 עולה כי כל ניסיונות שירות המבחן לקבוע פגישה עם הנאשם עלו בתוהו. הנאשם לא נענה לניסיונות ליצור עמו קשר ולכן הקשר נערך מול הוריו. בשיחה שנערכה עם אב הנאשם ביום 19.12.12 מסר הנאשם לאביו כי אינו יכול לקבל את השיחה מהטעם שהוא ישן, דיבר לאביו בתוקפנות ושלל רצון לשוחח עם שירות המבחן. על כן, חזר שירות המבחן על המלצתו.

מתסקיר המבחן שהוגש ביום 12.9.13 עולה כי הנאשם החל לשתף פעולה עם שירות המבחן, טען כי אי הגעתו לפגישות נבעה ממצבו הנפשי ומסר בדיקות שתן. מבדיקה שנערכה ביום 17.7.13 התגלו ממצאים המצביעים על שימוש בקוקאין בנוסף לתחליף הסם שאותו נוטל. משיחה עם הנאשם נמסר כי מדובר בטעות. באותה שיחה התבקש הנאשם להמשיך ולמסור בדיקות שתן, אך זה הפסיק את הגעתו לשירות המבחן.

טרם ניתוק הקשר עם שירות המבחן, פנה הנאשם לטיפול פסיכיאטרי, אובחן כסובל ממספר הפרעות נפשיות שלא אפרטן מפאת צנעת הפרט, אך אציין כי בעיות אלה נסובו סביב התמכרותו לסמים ואלכוהול. בשיחה טלפונית עם מדריך במרפאת "היבטים" עולה כי הנאשם ממשיך לקבל תחליף סם מסוג סבוטקס, כאשר באחת בפגישות נראה לא רגוע.

לאור כל האמור, המליץ שירות המבחן להימנע מהשתת עונש מאסר בפועל מכיוון שיהיה בעונש זה כדי להוביל להידרדרות במצבו.

5. בעניינו של הנאשם הוגשו שתי חוות דעת הממונה על עבודות השירות. מחוות הדעת הראשונה עולה, כי הנאשם לא התייצב לפגישתו. מחוות הדעת השנייה עולה כי הנאשם אינו נמצא כשיר, באופן זמני, לביצוע עבודות שירות. עקב מצבו הפסיכיאטרי של הנאשם וטענתו כי לא מסוגל לעבוד, התבקש הוא להציג מרופא פסיכיאטר סיכום קצר המכיל הסבר מסוכנותו לעצמו ולסביבה וכן למגבלות בעבודתו. כמו כן, הנאשם התבקש למסור בדיקות שתן, אך טען "כי אין לו כרגע שתן ואינו יכול להמתין". על כן, נקבע כי הנאשם אינו מתאים לביצוע מאסרו בעבודות שירות.

6. במסגרת הראיות לעונש הגיש ב"כ הנאשם תמונות בדבר החבלות מהם סבל הנאשם ביום האירוע. בנוסף, הגיש אישורים רפואיים שהוא מטופל פסיכיאטרית.

7. גב' דניאל סימה, אמו של הנאשם, העידה לעונש ומסרה כי בחודש-חודשיים האחרונים הנאשם לומד בישיבה משך כל היום. לטענתה הנאשם שינה דרכיו והיום מדובר בילד אחר מכל הבחינות. עוד סיפרה כי הנאשם לא הגיע לשירות המבחן מכיוון שלא הרגיש טוב, וטענה כי יש בידיה אישורים רפואיים. עוד סיפרה, כי הנאשם סובל מחרדות ומטופל תרופתית. לטענתה טרטרו את הנאשם בממונה על עבודות השירות והוא חזר משם גמור לגמרי.

8. ב"כ המאשימה טענה בטיעוניה לעונש כי הנאשם יליד 1982 לחובתו עבר פלילי "עשיר" של 9 הרשעות בשנים 2000-2010 בעבירות אלימות ורכוש, כאשר הנאשם אף ריצה מאסרים והדבר לא הניא אותו מביצוע העבירה שבענייניו. הנאשם אף עבר כמה ניסיונות שיקום וגמילה שכשלו, כאשר הנאשם בחר להמשיך באורח חייו ההתמכרותי והעברייני.

עוד טענה, כי הנאשם, לאורך כל ההליך, זלזל בגורמי ההטיפול, ניתק את קשריו עם שירות המבחן, המשיך והשתמש בסמים ואף סירב למסור בדיקת שתן בעת בדיקתו בממונה על עבודות השירות. לטענתה, טיעונו בדבר מצבו הנפשי אינו מהווה הצדקה לניתוק הקשר עם שירות המבחן, ועל הנאשם היה לפנות אל שירות המבחן מיוזמתו כאשר השתפר מצבו ולתאם פגישה. לטענתה, מחוות דעת הממונה לא עולה כי הנאשם נמצא לא כשיר לעבודות שירות עקב מצבו הנפשי, אלא בגלל שזה סירב למסור בדיקות שתן.

על כן, לאור עברו הפלילי וגישתו של הנאשם לגורמי הטיפול עתרה ב"כ המאשימה לאמץ את הרף הגבוה בהסדר ולהשית על הנאשם את 4 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח שכן הוא אינו מתאים לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

9. ב"כ הנאשם טען בטיעונו לעונש, כי הנאשם הגיע לממונה על עבודות השירות בזמן, ואף לקח מונית לשם ובחזרה עקב מצבו הנפשי שהדרדר בין השאר בגלל חוויות שעבר בעת מאסרו הקודם. הנאשם נמצא לא כשיר לעבודות שירות עקב מצבו הנפשי ולכן אין, לדעתו, לגזור על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. לגבי סירובו למסור בדיקת שתן טען, כי הנאשם הבין מהרופא שלא ייקחו עליו אחריות מפאת מצבו הנפשי, ולכן טעה לחשוב כי אין כל צורך בבדיקת שתן. כאשר עמד בתור לבדיקה ראה כי עומדים לפניו בתור 10 אנשים, החליט הנאשם ללכת מכיוון שנהג המונית חיכה לו וכי הבין שבכל מקרה לא יוכל לבצע עבודות שירות.

עוד טען ב"כ הנאשם כי תסקיר המבחן שהוגש ביום 30.5.12 הינו "חיובי" ביותר, כאשר שירות המבחן התרשם שהנאשם משיתוף פעולה שלו מול השירות ומול מרפאת "היבטים", מרצונו לשנות את התנהגותו העבריינית ומטיפול בתחליף סם מסוג סבוטקס ונתן בדיקות שתן שנמצאו "נקיות". הנאשם ניתק את קשריו עם שירות המבחן עקב הידרדרות שחלה במצבו הנפשי. לגבי שרידי סם הקוקאין שנמצא בבדיקת השתן טען כי הנאשם נוטל תרופה בשם קונצרט, אשר יש בה להראות על שרידי קוקאין כביכול.

עוד טען כי למרות מצבו הנפשי של הנאשם החמיץ הוא מספר מועט של פגישות עם שירות המבחן והממונה על עבודות השירות, ושירות המבחן המליץ להימנע מהשתת עונש מאסר, הנאשם נפצע בעצמו באירוע, חסך זמן שיפוטי, כתב האיטום תוקן משמעותית, כיום השתלב במסגרת ישיבה בה הוא לומד ומדובר בסופו של יום בעבירות עוון.

לגבי רכיב הקנס ביקש ב"כ הנאשם את התחשבות בית המשפט לכך שבמסגרת האירוע נגנב לנאשם מכשיר טלפון בעלות של 3,000 ₪.

על כן עתר ב"כ הנאשם להסתפק במאסר כמניין ימי מעצרו מיום 3.1.10-4.12.09 וענישה צופה פני עתיד.

10. הנאשם ניצל זכותו למילה האחרונה, ביקש מחילה על מעשיו וטען כי לא יחזור על מעשיו וילך בדרך הישר. עוד הוסיף, כי מצבו הנפשי קשה וכי הבין בעת שהיה בממונה על עבודות השירות כי מיותר לבצע בדיקת שתן שכן כבר הוחלט שאינו כשיר לביצוע עבודות שירות.

11. כאשר בית המשפט גוזר את דינו של נאשם, שלא במסגרת הסדר כלשהו, עליו לפעול במסגרת תיקון 113 בחוק העונשין, באשר לעקרונות ולשיקולים המנחים בענישה ובטכניקה המתווה המפורטים בתיקון.

שונים הם פני הדברים באותן מקרים בהם גזירת הדין נעשית במסגרת הסדר טיעון לעניין העונש, בין אם מדובר בהסדר סגור, הסדר טווח או רף עליון. במקרים אלה חובה על בית המשפט הגוזר את הדין, גם על פי פסיקת בית המשפט העליון, ליתן משקל משמעותי למספר שיקולים ואינטרסים שאינם בהכרח חלק מאותם עקרונות המפורטים בתיקון 113, כגון: האינטרס בעידוד הסדרי טיעון, מכלול השיקולים שעמדו ביסוד ההסדר ואינטרס הצפיה של הנאשם כי ההסדר יכובד. ראה בעניין זה ע"פ 1958/09 פלוני נ' מדינת ישראל, פד"י נז(1) 577 בעמ' 607-608. כך גם קבעו בתי המשפט לאחר חקיקת תיקון 113: ת.פ (מחוזי י-ם) 27505-06-12 מדינת ישראל נ' אבו חართיה (27.12.2012) ות.פ (מחוזי ב"ש) 5093-02-10 מדינת ישראל נ' גיאמי (18.2.2012).

יש לזכור כי ברקע האינטרס בכיבוד הסדרי טיעון עומדת הנחת העבודה כי התביעה, כמי שמופקדת על אינטרס הציבור, פועלת בתום לב ומשיקולים ענייניים והסדרי הטיעון אותם מגבשת מתיישבים עם העקרונות והשיקולים המנחים בענישה שנקבעו במסגרת תיקון 113.

לאחר עיון בפסיקה סבורה אני כי ההסדר אליו הגיעו הצדדים, בכפוף לשיקום הנאשם, הינו רף ראוי בהתאם

לעקרונות המנחים בתיקון 113 יש לגזור את העונש לפיו.

12. באשר לאי כשירותו של הנאשם לנשיאת מאסר בעבודות שירות, אציין כבר בשלב זה כי במקרה שבפני אין מנוס מהשתת רכיב מאסר בפועל, שכן מדובר בעונש שהוסכם על הצדדים כאשר אי כשירותו של הנאשם לבצע עבודות שירות הינה פועל יוצא של מחדליו הוא.

ביום 7.2.13 בחר הנאשם שלא להתייצב לפגישה שנקבעה בממונה על עבודות השירות, זאת למרות זימון טלפוני מהממונה על עבודות השירות וזימון באמצעות בא כוחו. הנאשם לא הודיע לממונה על עבודות השירות על סיבת אי התייצבותו. בדיון שהתקיים ביום 6.6.13 הצהיר הנאשם כי **"אני אגיע לממונה עם אלונקה, יש לי בעיה של חרדות"** ובהמשך הצהיר **"אני אלך לממונה. חמישה מפגשים הייתי אצל שרות המבחן. לממונה על עבודות השרות לא הגעתי כי היו לי בעיות אבל אני אגיע. אני מבקש הזדמנות אחרונה ואגיע לממונה על עבודות השרות."** מעבר לכך, הובהר לנאשם כי לא תינתן דחיה נוספת באם במועד הבא לא יונחו בפני בית המשפט תסקיר עדכני וחוות דעת עדכנית מאת הממונה על עבודות השרות ישמעו טיעונים לעונש. הנאשם אף הסכים לכל בדיקה שתידרש ממנו מאת הממונה על עבודות השירות.

עם זאת ולמרות הצהרותיו, בחר הנאשם לא שלא למסור בדיקת שתן. גרסתו של הנאשם בדבר סרבו לבדיקה איננה מתיישבת עם ההיגיון הבריא והשכל הישר ויש לדחותה שכן מחוות הדעת עולה בבירור כי הנאשם טען בפני הגורמים בממונה **"כי אין לו כרגע שתן ואינו יכול להמתין"**. מתסקיר המבחן עלה כי הנאשם שב לצרוך סם מסוג קוקאין, עובדה המחזקת את המסקנה כי הנאשם סירב לבדיקת השתן מכיוון שידע את תוצאותיה מראש.

כמו כן, מחוות הדעת עולה כי הנאשם נמצא לא כשיר לביצוע עבודות השירות באופן זמני, ונדרש להציג מסמך סיכום קצר עם הסבר למסוכנותו לעצמו ולסביבה ומגבלות בעבודתו. הנאשם בחר שלא להגיש לממונה על עבודות השירות כל מסמך שכזה.

משכך, אין לקבל את טענת הסניגור כי אי כשירות הנאשם לבצע עבודות שירות אינו באשמתו.

13. כידוע עונש של מאסר בעבודות השירות הינו עונש מאסר לכל דבר ועניין כאשר **אופן ריצוי המאסר** שונה הוא. כך מורה אותנו סעיף 51א(ב) בחוק:

"בית משפט שגזר על נאשם מאסר בפועל לתקופה שאינה עולה על ששה חדשים, רשאי להחליט, בגזר הדין, שהנידון ישא את עונש המאסר, כולו או חלקו, בעבודת שירות..."

כאשר הגיעו הצדדים לכדי הסדר הטיעון ברור היה להם, או לפחות עליהם היה לדעת, כי עונש המאסר בעבודות שירות תלוי בחוות דעת חיובית מאת הממונה על עבודות השירות וכי חוות דעת שלילית תוביל לנשיאת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח שכן זוהי ברירת המחדל. משהגעתי למסקנה כי אי כשירותו של הנאשם לבצע את עונש המאסר בעבודות שירות הינה פועל יוצא של התנהגותו הוא, לכן אין מנוס מלהשית עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

לא נעלם מעיני מצבו הנפשי המורכב של הנאשם וסבלו שלו ושל משפחתו ממצבו. עם זאת, אין במצב זה כדי לרפא את הפגמים שבהתנהגותו, שכן הנאשם או מי מבני משפחתו לא טרחו לעדכן את שירות המבחן בסיבה שבגינה הנאשם לא התייצב לפגישותיו, ובוודאי לא הוגשו אישורי מחלה לגבי אותם תאריכים או חוות דעת רפואית בדבר אי יכולתו לצאת את ביתו. אין די בטענת מצבו הנפשי של הנאשם כדי לכשיר את אי התייצבותו לשירות המבחן או לממונה על עבודות השירות, ואין בו כדי להוביל למסקנה כי אי כשירותו לביצוע עבודות שירות אינו נופל לפתחו.

14. לאחר ששקלתי את כל השיקולים השונים ובחנתי את טענות הצדדים ואת מכלול נסיבות העניין ביניהן עברו הפלילי, חומרת העבירה, אי התייצבותו בפני גורמי הטיפול, שימושו בסמים והסכנה לשלום הציבור- מחד ומצבו הנפשי המורכב הודאתו וחסכון בזמן שיפוטי- מאידך, שוכנעתי כי יש לגזור על הנאשם עונש הכולל רכיב מאסר מאחורי סורג ובריח בהיקף התקופה שהוסכמה על הצדדים.

15. לאור האמור לעיל אני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 4 חודשים בניכוי ימי מעצרו: 4.12.09 עד ליום 3.1.10.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם כן יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות כנגד הגוף לרבות איומים ועבירות כנגד עובדי ציבור.

ג. בנסיבותיו של הנאשם החלטתי להשית עליו קנס מינימאלי בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם מתוך ההפקדה בצו הבאה בסך 2000 ₪ שהופקדה ביום 17.2.13 והיתרה תוחזר למפקיד.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ח' שבט תשע"ד, 09/01/2014 במעמד הנוכחים.

איטה נחמן, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנני מעכבת את ריצוי המאסר בפועל עד יום 2.3.14 שעה 10:00 , ובמועד זה על הנאשם להתייצב בבית סוהר "הדרים" לריצוי עונשו או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו ת.ז או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 9787377 - 08 , 9787336 - 08.

עיכוב הביצוע הינו בכפוף לתנאים כדלקמן:

(א) ערבון בסך 5000 ₪ מתיק מ"ת 7021-12-09 ישמש להבטחת ההתייצבות למאסר.

(ב) כמו כן, יתרת סך של 1500 ₪ שהופקדה בצו הבאה תשמש גם היא להבטחת ההתייצבות למאסר.

(ג) שתי ערבויות צד ג' בטוחות, כל אחת ע"ס 5000 ₪.

(ד) הנני מורה על עיכוב יציאה מן הארץ, ובאם הנאשם מחזיק בדרכון עליו להפקידו במזכירות בית-המשפט. הנאשם מצהיר שאין ברשותו דרכון.

ניתנה והודעה היום ח' שבט תשע"ד, 09/01/2014 במעמד הנוכחים.

איטה נחמן, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מאשרת את גב' סימה דניאל, ת.ז 068354794 ואת מר אלברט דניאל, ת.ז 052927357 כערבים צד ג' להחלטת השחרור בערובה.

ניתנה והודעה היום ח' שבט תשע"ד, 09/01/2014 במעמד הנוכחים.

איטה נחמן, שופטת